

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 4T/79/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010248
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vanda Mikulášová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2015:5811010248.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, samosudkyňou Mgr. Vandou Mikulášovou, v trestnej veci proti obžalovanému S. Z., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.02.2015 v Námestove, takto

rozhodol:

Súd podľa § 285 písm. a/, b/ Trestného poriadku

o s l o b o d z u j e

obžalovaného S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., ul. C. XXX, vrátnik, ženatý, na slobode, stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona spod obžaloby podanej na neho Okresnou prokuratúrou v Námestove podanou dňa 29.06.2011 pod sp. zn. Pv 825/10-14 na tom skutkovom základe, že

dňa 02.11.2010 okolo 09.00 hodiny na schodišti v bytovke č. XXX na C. ul. v R., fyzicky napadol G. B., nar. XX.XX.XXXX počas toho ako umývala spoločné priestory a to tak, že ju dvakrát udrel rukou zovretou v päť do oblasti tváre, následne ju chytil za vlasy a vyhrážal sa jej, že ju zabije, čo u poškodenej vzbudilo dôvodnú obavu, že svoje vyhrážky uskutoční a keď začala kričať o pomoc odsotil ju do zábradlia na schodišti, ktorým konaním jej spôsobil pomliaždenie hlavy v oblasti záhlavia, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti pod ľavou očnicou, pomliaždenie a podkožný výron hornej pery úst vľavo, odreninu a tržnú ranu na sliznici hornej pery úst vľavo, pomliaždenie a podkožný krvný výron na vonkajšej strane ľavého predkolenia a pomliaždenie a podkožný krvný výron na vnútornej strane pravého predkolenia, ktoré zranenia si vyžiadali dobu liečenia v trvaní sedem až desať dní,

pretože skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona nie je trestným činom a nebolo dokázané, že skutok kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Námestovo podala dňa 30.06.2011 na S. Z. obžalobu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je vyššie uvedené.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní nechcel s prokurátorom uzavrieť dohodu o vine a treste a po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je nevinný.

Vo svojom výsluchu uviedol, že dňa 02.11.2010 chcel ísť do záhrady. Ako sa obliekal v chodbičke počul, ako niekto zametá schody. Kukátkom videl, že je tam B., ktorá zametala veľkým bortvišom. Smeti zmietla na prvý schod, potom odišla a následne sa vrátila so smetárom a malým bortvišom. Tieto smeti nabrala a on videl, ako sa zdvihla a šla k jeho dverám, kde povedala: „Tu máš to je tvoja špina“. Vtom otvoril dvere, ona zrevala, keďže sa zrejme zľakla, chcela ujsť a ja on ju chytil ľavou rukou za pravé rameno a vodou, ktorá bola v modrom lavóre, ju obliat. To bol celý incident a nie je pravdou. Žeby ju bol bil na schodoch, nakoľko hneď na to odišiel domov. To, že chytil B. za ruku vysvetlil tým, že on ju vlastne prichytil pri čine, nakoľko im 5 rokov sypala smeti pred dvere a vodou ju obliat preto, aby si zapamätala, že také veci sa nerobia. Čo robila potom, to nevedel, pretože sa otočil a šiel domov. Poprel, že by sa jej bol vyhrážal. Nevedel sa vyjadriť, či sa poškodená potom, ako ju chytil za rameno nejakým spôsobom bránila.

Svedkyňa poškodená Mgr. G. B. nežiadala, aby bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť jej spôsobenú škodu a ku skutku sa vyjadrila, že v ten deň v ranných hodinách umývala poschodie s tým, že keď to ukončila, tak chcela odísť domov. Vtom sa otvorili dvere, pán Z. vybehol von, napadol ju a vyhrážal sa jej zabitím. Potom odišiel a ona zranená ostala stáť na schodoch. Ako vybehol, tak ju udrel do tváre, chytil za vlasy a hodil ju do zábradlia. Tých úderov do tváre bolo viac. Povedal jej: „Ty sviňa zabijem ťa“. Brániť sa nestihla, pretože mala v rukách vedro. To pustila a chytila sa rukami za vlasy, nakoľko ju za ne ťahal dole schodmi. Udieral ju len do tváre a potom ju chytil za vlasy, za ktoré ju ťahal dole schodmi. Keď začala kričať, tak sa otvorili dvere na byte C. a on keď to zbadal, tak ju pustil. Predtým ako ju pustil, ju sotil do zábradlia. Bolo to tak, že ako ju ťahal tak ju potom prudko pustil v dôsledku čoho narazila do zábradlia. Dole schodištom ju ťahal za vlasy. Na zábradlie dopadla ľavou časťou tela: hlava, ruka, noha. Z jeho slov, že ju zabije mala strach, pretože toto nebolo prvýkrát čo mali takýto incident. Už z listov, ktoré založila do spisu vyplýva, že už predtým sa jej vyhrážal fyzickým násilím. Aspoň to tak pochopila. V jednom odvolaní dokonca hovorí, že ľutuje, že jej nenaložil po papuli. Podľa nej konflikt sa ukončil tým, keď C. otvoril na svojom byte dvere. Obžalovaný na jej krik nereagoval. Obžalovaný po útoku odišiel domov. Ďalej uviedla, že bola práceneschopná od 02.11.2010 do 23.11.2010. Mala peru podbehnutú krvou, modriny na hlave, na líci, nohe a ruke. Bola nekludná, mala problém so spánkom a bolela ju hlava. Taktiež pol roka chodila k psychológovi a nakoniec sa z bytového domu odsťahovali. Z domu odišli ešte v ten deň. Asi po 2 týždňoch sa museli vrátiť, pretože deti navštevovali v R. školu, ale ona nemohla nikde chodiť sama, buď s ňou bol manžel alebo keď nebol doma, chodila so ňou suseda. K lekárovi šla ihneď po incidente. Ďalej uviedla, že vie o tom, že krátko po incidente obžalovaný napadol pána C..

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj svedok T. Z., ktorý sa vyjadril, že na miesto boli vyslaní operačným dôstojníkom a keď prišli, videli na medzипoschodí ležať na zemi pána Z., na ňom ležal pán C. a nad nimi stála pani B.. Bola tam rozliata voda, vysypaný kvetináč a nejaká handra. Pýtali sa či je niekto z nich zranený s tým, že pán Z. povedal, že mu je zle a preto ho odviekli na vyšetrenie. Ostatní boli poučení a pani B. povedala, že pôjde na ošetrovanie s pánom C.. Nakoniec ešte robili ohliadku miesta činu. A. B. povedala, že ju napadol pán Z. a to tak, že ju obliat vodou. Bola celá roztrasená a v rukách držala nejaké vlasy.

Z. V. Z. ku skutku vypovedala, že priamym svedkom incidentu nebola, nakoľko bola v práci. Z rozprávania manžela vie, že chcel ísť do záhrady keď počul nejaký šramot spoza dverí a cez kukátko videl pani B. zametáť a taktiež videl ako im pozametané smeti vysypala pred dvere s tým, že povedala, že to sú tvoje smeti. Manžel povedal, že otvoril dvere, chytil ju za rameno a obliat ju vodou ktorá tam bola. Potom odišiel dnu kde si prezliekol ponožky a chcel ísť do záhrady. Keď vyšiel von, stretol tam C. ktorý sa ho pýtal, preto na neho podáva trestné oznámenia. Následne ho začal biť. Potom vie, že volali políciu. Taktiež vie, že počas konfliktu s C.m prišla B., ktorá jej manžela držala, vysmievala sa mu a ponižovala ho.

Svedok M. C. sa na hlavnom pojednávaní vyjadril, že v ten deň dcéru poslal do obchodu a syna poslal von so psom s tým, že obaja sa vrátili domov súčasne. Ako odnášal nákup do kuchyne, tak zaregistroval nejaký hluk na chodbe. Ešte pred tým ako vpreádzal deti, tak videl G. B. ako umýva schody. Potom ako ho zaujal hluk na chodbe, otvoril dvere a videl pána Z., ako drží G. B. za vlasy. Keď ho zbadal, odsotil ju a pustil. Následne odišiel preč. Nestaral sa do toho, nakoľko majú dlhoročné konflikty. Z jeho pohľadu ju obžalovaný odsotil do pravej strany do zábradlia. Stáli na schodoch smerom na druhé poschodie. Podľa neho jej obžalovaný nič nehovoril, aspoň to nezaregistroval. Všimol si, že G. bola mokrá taktiež bola rozliata voda aj na chodoch. Kým prišli policajti, tak si to pofotil. Policajtov volal on a oznámil im, že sused napadol susedku. Nejaké viditeľné zranenia na nej si nevšimol. Bola v šoku, triasla sa s tým,

že on ju zavolať dnu do bytu, keďže jej manžel bol v práci. Hovorila mu, že ju napadol vraj preto že ju pozoroval cez kukátko a videl, že mu vysypala smeti pod koberec. Podľa neho, ale ona schody iba umývala, nakoľko tam nevidel žiaden smetár. Uviedol, že zaregistroval nejaký hluk na chodbe a potom ju počul, ako kričí o pomoc.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec O.. M. M., ktorý sa vyjadril, že trvá na záveroch odborného vyjadrenia č. 100/2010, kde sú podrobne opísané zranenia, ktoré utrpela poškodená. On osobne poškodenú nevidel. Odborné vyjadrenie vypracoval na základe lekárskeho podkladov svojich kolegov. Poškodená bola ošetrovaná lekárom toho dňa o 12:10 hod. s tým, že na strane č. 3 odpovede na otázku č. 4 je uvedený objektívny nález lekára, ktorý konštatuje počinajúci podkožný krvný výron pod ľavým okom. Čiže keď to tam lekár uviedol, tak to muselo byť vidno. Bežný laik to však vidieť nemusel. Mechanizmu vzniku zranení môže zodpovedať tvrdeniu poškodenej.

Z výpovede svedka A. A. vyplynulo, že boli s kolegom Z. zavolaní k občianskemu spolunažívaniu. Jednalo sa o nehodu medzi susedmi, kde pán Z. mal vedrom obliať pani B. a vytrhnúť jej vlasy. Po príchode videli, že boli mokré schody, bol tam lavór a hlina z kvetináčov. Niekoľko im ukázal aj tie vytrhnuté vlasy. Nevedel to presne, ale asi to bola pani B.. Bol tam aj pán C.. Nepamätal sa, či niekto z prítomných mal viditeľné zranenia. Potom sa miesto zaistilo, urobila sa fotodokumentácia, či aj ohliadka miesta činu to už nevedel, ale asi áno. Následne boli poučení prítomní, že ak majú nejaké zranenia aby šli na lekárske ošetrovanie. Prijalo sa oznámenie a oni odišli.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie aj prečítaním listinných dôkazov a to správy ÚPSVaR Námestovo, správy OR PZ Dolný Kubín oddelenie dokladov, správy Obvodného úradu Námestovo odbor živnostenského podnikania, správy obce Zuberec, správy HNŠP Trstená, správy Sociálnej poisťovne pobočka Dolný Kubín, správy OR PZ Dolný Kubín, údajov o osobe zo systému registra obyvateľov, odpisu z registra trestov, trestného oznámenie a doplnenie listinných dokladov G. dovolania, fotodokumentácie, lekárskeho odborného vyjadrenia, správy psychologicko-ambulancie, správy OO PZ Tvrdosín, záznamu OR PZ Dolný Kubín, zápisnice o ohliadke miesta činu, správa chirurgickej ambulancie Trstená, potvrdenia o práceneschopnosti, lekárskeho priebežného vyjadrenia, úradného záznamu, upovedomenia OR PZ Dolný Kubín, listinných dokladov predložených obžalovaným, rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 03.04.2009, rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 25.03.2009, správy Obecného úradu Podbiel, vyjadrenia obžalovaného, rozhodnutia Ministerstva vnútra SR zo dňa 26.10.2011, správy o povesti a oznámenia obžalovaného.

Na základe takto vykonaného dokazovania potom súd uznal obžalovaného za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 36 ods. 1 Trestného zákona.

V zákonom stanovenej lehote podal obžalovaný proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/77/2013 zo dňa 22.08.2013 bol napadnutý rozsudok zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V zmysle intencií krajského súdu, bolo nariadené hlavné pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa O.. V. B., ktorá sa vyjadrila, že so svedkyňou poškodenou G. B., aj napriek identite ich priezvisk nie je v príbuzenskom pomere a do kontaktu s ňou prišla iba v rámci vyšetrenia na ambulancii. Vyjadrila sa, že sa nekontaktovala so žiadnym z jej príbuzných. Bola v kontakte iba s ňou. Ďalej uviedla, že nerobí na oddelení a upratovačka, ktorá u nich pracuje nemôže byť matkou poškodenej a to z dôvodu, že je mladšia ako svedkyňa. Uviedla, že potom ako si zistila, že poškodená za slobodna mala priezvisko G. zisťovala na oddelení, či tam pracuje osoba s takýmto priezviskom. Zistila však, že takáto osoba tam nepracuje a ani nikdy nepracovala.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. M. M., ktorý sa vyjadril, že z hľadiska závažnosti boli všetky zranenia poškodenej rovnocenné s tým, že menej závažné sú pomliaždenie a podkožný krvný výron na vnútornej strane pravého predkolenia a závažnejšie sú zranenia v oblasti záhlavia, pomliaždenie a podkožný krvný výron v oblasti pod ľavou očícou, pomliaždenie a podkožný krvný výron hornej pery úst vľavo, odrenina a tržná rana na sliznici hornej pery úst vľavo. K obmedzeniu v obvyklom spôsobe života sa vyjadril, že obmedzená bola najmä nutnosťou ošetrovania v ambulancii a

následných lekárskejších kontrol. Bolesť krvných výronov na dolných končatinách bola minimálna, pretrvávajúca niekoľko hodín, možno jeden deň. Najbolestivejšie poranenie bolo poranenie úst s tým, že bola obmedzená bolesťivosťou pri rozprávaní, jedení, hygiene, ale toto obmedzenie mohlo trvať maximálne 4-5 dní. V prípade, keby vykonávala fyzicky náročnú prácu, by bola obmedzená, ale pri bežných ženských činnostiach, akými ú starostlivosť o domácnosť, resp. jazda autom obmedzená nebola.

Z opätovného výsluchu svedkyne poškodenej G. B. vyplynulo, že už pred konfliktom boli ich vzťahy s obžalovaným narušené. Všetky ich konflikty boli prejednávané obvodným úradom. Po každom konflikte sa ich vzťahy vyhrocovali. Po každej jej výpovedi podá na ňu obžalovaný trestné oznámenie. Svedkyňa sa vyjadrila, že nevie, z akého dôvodu vo svojej výpovedi z októbra 2010 uviedla, že nebola obmedzená v obvyklom spôsobe života a na hlavnom pojednávaní uviedla iné skutočnosti. Vyjadrila sa, že vyše mesiaca brala lieky na upokojenie, nakoľko bola vo veľmi zlom psychickom stave. Pri výsluchu na polícii zrejme nepochopila význam položených otázok.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to správy Obecného úradu Zuberec, správy Okresného úradu Námestovo, listinných dôkazov predložených obžalovaným a odpisu z registra trestov.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie potom súd oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby, keďže nemal jednoznačné dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodit' uznanie viny z prečinu ublíženia na zdraví. Rovnako súd postupoval aj vo vzťahu k prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného poriadku a obžalovaného podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

V zákonom stanovenej lehote podal prokurátor proti rozsudku odvolanie.

Uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3Tos/65/2014-444 zo dňa 30.0.2014 bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec mu bola vrátená, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

V intenciách Krajského súdu v Žiline, súd nariadil vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa O.. V. B., ktorá sa vyjadrila, že odborné vyjadrenie vypracovala na základe vyžiadania poškodenej. Prvýkrát ju poškodená vyhľadala 16.11.2010. Nikdy predtým s ňou neprišla do kontaktu. Na základe vyšetrení bola u nej zistená postraumatická porucha, teda reakcia na stres. Sprievodné príznaky tejto poruchy spočívali v tom, že poškodená bola úzkostná, depresívna, chvela sa, nechutilo jej jesť, mala poruchy spánku a strach. V rámci sedení bol zisťovaný aj pôvod tejto poruchy s tým, že poškodená sa vyjadrovala, že býva v bytovom dome, kde má neustále problémy s nájomníkom, ktorý ju už viackrát fyzicky napadol. Pri druhom sedení v roku 2010 jej povedala, že iné východisko, ako sa odsťahovať v danej situácii nevidí. V máji 2011 jej povedala, že byt už predali a že sa idú sťahovať a 19.08.2011 bola liečba ukončená. Svedkyňa sa vyjadrila, že poškodená navštevovala aj psychológa, nakoľko jej už pri druhom sedení povedala, že to prestáva zvládať. Mala nasadenú medikamentóznou liečbu, antidepresíva s protiúzkostným účinkom a tabletky na spanie. Ďalej sa vyjadrila, že poškodená po ukončení liečby ku nej nechodila. Či chodila po ukončení liečby ku psychológovi, vyjadriť sa nevedela. Hlavným dôvodom prvej návštevy poškodenej bol ten útok a postraumatická porucha v dôsledku útoku. Ona ako psychiater pomáha, aby človek dokázal zvládnuť určité životné situácie s tým, že do práce psychológa nezasahuje. Nepamätala sa, či jej ona navrhla návštevu psychológa, ale zvyčajne to tak robieva. Uviedla, že postraumatická porucha bola liečená až do 19.08.2011 medikamentóznou formou.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj znalec MUDr. M. M., ktorý sa vyjadril, že z chirurgického hľadiska bola adekvátna doba liečenia 7 max. 10 dní s tým, že prvýkrát bola poškodená na ošetrení 02.11.2010, ktorého dňa bola aj na vyšetrení u neurológa. Ďalšia kontrola na chirurgii bola dňa 09.11.2010, kedy chirurg skonštatoval, že podkožné výrony sú v štádiu vstrebávania s tým, že kontrolu na neurológii odporučil na základe subjektívnych údajov od poškodenej, ktorá sa vyjadrila, že nemôže spať a schudla. Kontrolu na chirurgickej ambulancii odporučil iba v prípade potreby. Toho istého dňa bola poškodená aj na neurológii, kde neurológ nezistil zranenia, resp. žiadny neurologický symptóm, nakoľko jej neodporučil ani ďalšiu kontrolu. A ani ďalšie vyšetrenia. Neurológ ju síce predvolal o 14 dní na kontrolu, ale takisto ako na kontrole dňa 09.11.2010 neboli jej subjektívne ťažkosti objektívne

preukázané. Celá doba liečenia sa predĺžila jednak následnou kontrolou u neurológa a návštevou poškodenej u psychiatra. Ak sa v odbornom vyjadrení vyjadril, že doba liečenia u poškodenej bola v rozsahu 22 dní, bola to celková doba liečenia vrátane psychiatrického vyšetrenia, pričom zranenia, ktoré spadajú do kompetencie chirurga mali dobu liečenia 7-10 dní. Ak aj MUDr. Mika pri prvotnom vyšetrení uviedol, že doba liečenia je 14 dní, je to orientačne určený čas, ktorý je povinným údajom pre políciu. Zotrval na tom, že poškodená bola obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu max. 4-5 dní a doba liečenia zranení z chirurgického hľadiska bola 10 dní.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním správy PhDr. W. H., ktorá sa písomne vyjadrila, že ku skutku sa vyjadriť nevie, nakoľko o ňom nemá objektívne údaje. Poškodená bola v ich ambulancii vedená od 25.11.2010 do 23.05.2011. Jej stav bol diagnostikovaný ako postraumatická stresová porucha. Poškodená pri opise udalostí uvádzala, že zažila osobný útok suseda, ktorý ju ťahal za vlasy po schodoch, pričom predtým ju oplúval. Jeho útok bol sprevádzaný slovnými vyhrážkami. Zažívala pocit bezmocnosti a strachu o svoj život. Pri popise udalostí bola u poškodenej prítomná výrazná intrapsychická tenzia, tras, plač a výrazný nepokoj. V popredí boli psychosomatické obtiaže, ako reaktívny stav na susedský konflikt, Bolo vystupňované negatívne emocionálne prežívanie, nadmerný strach, keďže bola konfrontovaná so situáciou, kedy zažila ohrozenie na živote. Pretrvávali stavy kedy sa jej opätovane vynáral konfliktný stret so susedom, strach z konfrontácie s ním. Tento stav podstatne ovplyvňoval jej fungovanie aj v profesionálnom živote a v podstatnej miere zhoršoval aj jej zdravotný stav. Súd na hlavnom pojednávaní prečítal tiež uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3ToS/65/2014-445 zo dňa 30.07.2014, odpoveď na lustráciu v registri priestupkov, správu OR PZ Dolný Kubín, OO PZ Tvrdošín, správu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, s právu obce Zuberec, odpis z registra trestov a listinné dôkazy zaslané obžalovaným.

Prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa inému vyhráža smrťou takým spôsobom, že to vzbudí dôvodnú obavu. Vykonaným dokazovaním nemal súd jednoznačne za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako je tento popísaný a právne kvalifikovaný v obžalobe prokurátorky okresnej prokuratúry.

Doplneným dokazovaním spočívajúcim vo výsluchu znalca jednoznačne vyplynulo, že aj napriek tomu, že poškodená sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že mesiac po napadnutí musela jesť upokojujúce lieky, jej tvrdenie bolo vyvrátené najmä výpoveďou znalca, ktorý sa vyjadril, že poškodená bola obmedzená v obvyklom spôsobe života po dobu maximálne 4-5 dní. Súd poukazuje aj na to, že hoci sa poškodená v prípravnom konaní na otázku príslušníka polície vyjadrila, že nebola nijakým spôsobom obmedzená v obvyklom spôsobe života, na hlavnom pojednávaní toto tvrdenie zmenila, keď sa vyjadrila, že bola obmedzená v obvyklom spôsobe života, nakoľko mala psychické problémy. Znalec sa taktiež jednoznačne vyjadril, že doba liečenia zranení, ktoré spadajú do kompetencie chirurga sú od 7-10 dní. Ak aj v lekárskej správe pri prvotnom vyšetrení bola uvedená doba liečenia 14 dní, jedná sa o orientačný údaj, ktorý sa povinne pre políciu uvádza.

Vzhľadom na tieto skutočnosti sa súd priklonil k verzii prezentovanej znalcom, ktorý nemá žiaden bližší vzťah k zúčastneným stranám a preto jeho tvrdenie ohľadom obmedzenia poškodenej súd považuje za relevantné.

Z uvedeného dôvodu preto, keďže súd nemal jednoznačné dôkazy, z ktorých by bolo možné vyvodiť uznanie viny z prečinu ublíženia na zdraví, súd preto postupoval v zmysle § 285 písm. a/ Trestného poriadku a oslobodil obžalovaného spod obžaloby, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Čo sa týka právnej kvalifikácie skutku aj ako prečinu nebezpečného vyhrážania, tu súd taktiež nemal jasne preukázané jeho naplnenie, nakoľko či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že už v čase konfliktu medzi obžalovaným a poškodeným bolo vzťahy vážne narušené a každý vzájomný konflikt riešili obaja podaním podnetu na orgány činné v trestnom konaní. S poukazom na tieto skutočnosti preto aj tvrdenie poškodenej o slovách obžalovaného ktorými sa jej

mal vyhrážať smrťou, boli podľa názoru súdu ovplyvnené aj ich vzájomnými vzťahmi a preto súd dospel k záveru, že ich intenzita nebola taká, aby súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného poriadku, a preto obžalovaného podľa § 285 písm. b Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na tunajší súd do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306 ods. 2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. a), § 308 ods. 1, 2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech (§ 307 ods. 1 písm. b), § 308 ods. 2 Tr. por.)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Tr. por.)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Tr. por.)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného (§ 307 ods. 1 písm. c), § 308 ods. 1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. por.).
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d), § 45 ods. 1 Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.